

4.2.10. Ændring af pensionsbeskatningsloven.

Udvalget anfører, at der i visse tilfælde gælder regler om skattemæssig fradragsret ved indbetalinger i forbindelse med finansielle tjenesteydelser samtidig med, at der gælder regler om en særlig - højere - beskatning ved hævning/udbetaling i utide af allerede indbetalte beløb.

Efter udvalgets opfattelse er det en forudsætning for korrekt implementering af direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, at forbrugeren ved tilbagetræden fra en sådan aftale i skattemæssig henseende stilles, som om dispositionen ikke var foretaget, således at der ikke indtræder skattepligt vedrørende de tilbageleverede beløb. Da udvalget efter kommissoriet alene har til opgave at gennemføre de civilretlige dele af direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, stiller udvalget imidlertid ikke forslag til regelændringer, men peger på, at det formentlig vil være nødvendigt at justere de skatteretlige regler, så det sikres, at forbrugeren ved tilbagetræden stilles, som om dispositionen ikke var foretaget.

Der henvises til betænkningen side 202-203.

Justitsministeriet og Skatteministeriet er enig med udvalget i, at forbrugeren ved tilbagetræden fra en fjernsalgsaftale om en finansiell tjenesteydelse i skattemæssig henseende bør stilles, som om dispositionen ikke var foretaget.

Der gælder i visse tilfælde regler om fradragsret ved indbetalinger i forbindelse med finansielle tjenesteydelser samtidig med, at der gælder regler om en særlig - højere - beskatning ved hævning/udbetaling i utide af allerede indbetalte beløb. Det er tilfældet for indbetalinger på pensionsordninger eller etableringskonti.

Efter gældende ret vil en førtidig udbetaling fra en *pensionsordning* blive afgiftsbelagt med 60 pct., uanset hvor stor fradragsmæssig værdi indbetalingen har haft for den pågældende. En anvendelse af fortrydelsesretten vil derfor kunne have u hensigtsmæssige skattemæssige konsekvenser, da der således vil kunne være stor forskel på den skattemæssige værdi af fradraget og afgiften på 60 pct.

Der stilles på denne baggrund forslag om en regel i pensionsbeskatningsloven, hvorefter tilbagebetalinger til en person, der udnytter sin fortrydelsesret efter de foreslåede regler i forbrugeraftaleloven og forsikringsaftaleloven, ikke afgiftsbelægges efter de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven. I overensstemmelse hermed præciseres det, at der tilsvarende ikke er fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen.

For så vidt angår *etableringskontoloven*, findes der derimod ikke behov for at foretage ændringer.

Ved indskud på etableringskonto er der fradragsret for indskuddet, men fortryder kontohaveren aftalen og hæver indestændet i samme indkomstår, vil den samlede disposition ikke have skattemæssig virkning for indkomståret. Der beregnes ikke noget skattetillegg af tilbagebetalingen. Udnyttes fortrydelsesretten i indkomståret efter fradragsåret, beregnes dog et tillæg på 3 pct. Hermed neutraliseres imidlertid den fordel, kontohaveren har haft ved at skyde penge ind på etableringskontoen med fradragsret. Herved har kontohaveren kunnet udskyde hele eller dele af dennes skattebetaling. Der er altså ikke tale om en særlig, højere beskatning, som tilfældet er for så vidt angår pensionsbeskatningsreglerne, men alene om en administrativt simpel måde at neutralisere den skattemæssige virkning af indskuddet. Etableringskontoloven er således allerede nu indrettet således, at der sikres skattemæssig neutralitet, når indestændet på en etableringskonto udbetales, uden at selvstændig erhvervsvirksomhed kan anses for etableret.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

5.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

5.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De foreslåede regler indebærer bl.a., at der indføres en pligt for den erhvervsdrivende til i forbindelse med fjernsalgsaftaler om finansielle tjenesteydelser at give forbrugeren en række oplysninger om leverandøren, tjenesteydelsen, aftalen og eventuel klageadgang, jf. lovforslagets §§ 13 og 14 og bemærkningerne ovenfor under pkt. 4.2.3.

En række af disse oplysninger gives allerede i dag til forbrugerne bl.a. som følge af krav i eksisterende lovgivning på det finansielle område, jf. bemærkningerne ovenfor under pkt. 3.2.1. De foreslåede regler indebærer imidlertid, at der skal gives visse yderligere oplysninger, ligesom der indføres et krav om, at oplysningerne skal gives på et varigt medium, jf. lovforslagets § 14.

På denne baggrund må det efter Justitsministeriets opfattelse antages, at der bliver tale om visse administrative konsekvenser for de finansielle virksomheder, som indgår aftaler ved fjernsalg. Virksomhederne vil således skulle revidere det oplysningsmateriale, som